

РЕШЕНИЕ

№ 16944

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Бойкинова
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1490** по описа за **2026** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Г. Д. К. чрез адв. С. срещу решение № 3429/18.09.2025 г. по НАХД № 4917/2025 г., на Софийски районен съд, 93 - ти състав, с което е потвърдено НП № 24-4332-023436/ 07.10.2024 г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора са наложени: "Глоба" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП; "Глоба" в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП и „Глоба“ в размер на 2000 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Жалбоподателят твърди, че решението е постановено в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения и при неизясняване на делото от фактическа страна. Твърди, че упълномощеният от жалбоподателя адвокат е подал молба по електронен път за отлагане на делото на 26.08.2025 г., два дни преди последното съдебно заседание, а е докладвана едва на 16.09.2025 г., и все пак преди постановяването на съдебното решение от 18.09.2025 г. Въпреки това не е взета предвид и не е възобновено съдебното следствие, а е постановено решение без участието на жалбоподателя в съдебното производство и без съобразяване с доказателствените му искания, с което съдът е допуснал грубо нарушаване на правото му на защита. Твърди, че съдът е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и делото да бъде върнато за ново разглеждане

от друг състав на СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът, в съдебно заседание не се представлява. В писмени бележки, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

За да постанови решението си, от фактическа страна районният съд е приел, че на 13.09.2024 г. около 07:45 часа, в [населено място], Г. Д. К. управлявал лек автомобил марка "Ф." с рег. [рег.номер на МПС] от [улица]с посока от [улица]към [улица]и поради движение с несъобразена скорост с интензивността на движение, реализирал пътно транспортно произшествие в спрелия пред него лек автомобил марка "Тойота" с рег. [рег.номер на МПС] . При пристигането на полицейските органи водачът отказал да бъде тестван с техническо устройство за употреба на алкохол „Алкотест Дрегер 7510“. Предложено му било да бъде тестван и за употреба на упойващи вещества с „Д. тест 5000“, като същият отказал. На К. бил издаден талон за медицинско изследване № 113854, в УМБАЛ "ВМА" за установяване наличието/липсата на алкохол в кръвта и на упойващи вещества. Жалбоподателят подписал талона за медицинско изследване, но не дал кръвна проба за медицинско изследване. Поради това бил съставен АУАН № 3260769/ 13. 09. 2024 г. за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП и чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи, че не са допуснати съществени нарушения при провеждането на процедурата по издаване на обжалваното НП, които да налагат неговата отмяна. Приел е още, че описаните в НП административни нарушения безспорно са извършени от жалбоподателя, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН са посочени и нормите, които са нарушени – чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП и чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав намира, обаче, че в хода на съдебното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в нарушено право на защита на жалбоподателя и в лишаването му от участие в съдебното производство посредством

доказателствени искания и процесуален представител.

В действителност в кориците на въззивното дело е налице молба вх. № 284135/26.08.2025 г. по описа на СРС от адв. М. В. в качеството ѝ на пълномощник на К., в която се посочва, че същата не може да присъства на насроченото за 28.08.2025 г. съдебно заседание поради планиран отпуск, (за което е приложено потвърждение за извършена резервация от хотел), поради което моли делото да бъде отложено. В молбата изрично е заявено, че жалбоподателят държи пълномощникът му да присъства лично в съдебното заседание, в което ще се разпитват свидетели, като е направено и искане за допускане на свидетел при режим на довеждане. Посочената молба е докладвана на съдията-докладчик на 16.09.2025 г. (видно от поставената върху същата резолюция). Несвоевременното докладване на молбата на председателя на съдебния състав не може да се вмени във вина на жалбоподателя.

Съобразно разпоредбата на чл. 56 от Конституцията на Република България всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси.

Съобразно разпоредбата на чл. 253 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 84 от Особените правила на ЗАНН, защитникът е страна в съдебното производство. Неявяването му е основание за отлагане на производството, арг. чл. 271, ал. 2, т. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс, при преценка, че правото на защита, в случая на жалбоподателя, може да бъде нарушено. Въззивният съдебен акт е постановен, без такава преценка да е извършена изобщо и без да са изложени мотиви в тази посока. Не е взето отношение по направеното доказателствено искане от страна на жалбоподателя. Настоящият съдебен състав намира, че несвоевременното докладване на молбата за отлагане на производството по делото е лишило въззивния съд от възможността да извърши преценка, дали отсъствието на защитника на страната ще има за последица нарушаване на правото му на защита. Предвид изложеното въззивното решение като незаконосъобразно следва да бъде отменено, а делото - върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, който следва да призове жалбоподателя чрез процесуалния му представител и да се произнесе по направените с молбата от 26.08.2025 година доказателствени искания.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски, но такива не са претендирани в срока за това, поради което съдът не следва да се произнася в този смисъл.

Предвид горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3429/18.09.2025 г. по НАХД № 4917/2025 г., на Софийски районен съд, 93 - ти състав и ВРЪЩА делото на друг състав от същия съд за ново разглеждане.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: